

LA CAMPANA DE GRACIA

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20
BARCELONA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIO
FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 rals.
Estranger. 48 rals.

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

VAGIN CONTANT.

La semana passada donavam al públich una idea per pagar totalment los intereses de la deuda.

Los nostres lectors poden firmar exposicions a las Còrts demanant l'establiment de una taquilla a la porta de totes las iglesias, ahont s' hi despatxin entradas a ralet.

Es una cosa necessaria, més necessaria que l' pá que menjém.

O sino, com que cad' any deixém engrunas y las engrunas que deixém se pastan ab la massa general resulta que d' aquí a un gran temps nos en farém lo pá.

Uns quans millons que al cap de l' any quedan escatussés, s' afejeixen a la suma total: los interessos crixen, com més n' hi ha, menós poden pagarse, y com menós poden pagarse creix lo descredit y s' escursa l' camí de la bancarrota.

Aném avuy a donar a nostres lectors una idea de lo que debém. Sabent lo que debém, se deduhirá lo que deuriam sino s' posava un remey al escolament de butxaca de que som victimas.

La deuda total d' Espanya munta a la sigüent xifra:—Pessetas 10.359.833.644.

Vostés veuen aquí onze números arrengrarats.

Onze números que s' escriuhen en tres segons.

Peró ¿han imaginat vostés lo que aquets onze números representan?

Vaig a darlos un exemple práctic.

Figúrinse que aquets 10 mil millones y pico de pessetas están tots en monedas de cinch duros, y que s' agafa un caixé d' aquells més llestos, d' aquells que a cada minut contan cent monedas; se l' hi donan 10 horas de treball diarias, y se l' hi diu:—Arreglins aquest comptes: vagi contant aquets diners.

¿Quin espay de temps dirán vostés que hi estaria?

¡Esgarrínse!

Hi estaria 18 anys, 11 mesos y a la vora de 2 dias.

Are, si en lloch de dobles de cinch duros, fossen las monedas duros de columnas, hi estaria 94 anys, 7 mesos y 9 dias.

Y si fossen pessetas, acabaria després de 473 anys y 19 dias de contar.

¿Vejin que tal!

Are figúrinse un' altra cosa.

Figúrinse que aquesta suma, en mone-

das de plata, se fica dintre de talegas de 100 kilógramos de pés cada una.

Figúrinse que un bastaix, treballant deu horas per dia, té de dur aquesta carga desde l' moll a un barco. Figúrinse que en lo transport, de un sach al altre, hi inverteix deu minuts. ¿Quan temps creuhen que necessitará per verificar la carga total?

Necessitará 23 anys, 7 mesos y 25 dias.

Naturalment: 10 mil millones y pico de pessetas son molts diners.

Son tants que si s' carregaba un tren, ab 10.000 kilógramos de pés cada vagó, se necessitarien 5.180 vagons per durlos, y l' tren aquest ocuparia una extensió de prop de cinch kilómetros, ó siga una distancia igual próximament a la que media entre Barcelona y Sant-Andréu.

Fém un' altra cosa: convertim las pessetas en duros de columna, coloquémlos un al costat del altre, formant una tira, y trobarém que aquesta tira tindrá de llargaria 76.662.768 kilómetros y 973 metros y podrá donar la volta al mon 1916 vegadas.

Un tren de ferro-carril corrent dia y nit a tota máquina, ó siga mentjantse 80 kilómetros per hora, per recorre aquesta línea de duros, necessitaria 109 anys 243 dias y 12 horas y mitja.

Are imagininse una máquina de fer moneda que cada tic-tac del rellotje fá un ralet.

¿Quan temps dirian vostés que s' necessita perque fassi tota la cantitat mencionada?

Nada menos que 1.314 anys y alguns dias.

Pero vamos, aixó encare son xifras que no ls poden donar una idea ben exacta de l' inmensa cantitat de diner que aquells onze números representan.

Se necesita per compéndreu que 'ns toquin una de las parts mes sensibles del vestit: se necessita que 'ns toquin la butxaca.

Aixis donchs, que vinga un govern y 'ns diga:—Nada: tant per barba y aizuguém la deuda: hi ha 16 millions d' espanyols y cada un, homes y donas, vells y joves, pobres y rics donarán al objecte lo que ls toqui. ¿Quan diria que hauria de donar cada espanyol?

Donchs sápigam que tocaria donar 647 pessetas y 48 céntims Y si tenen familia tantas vegadas aquesta cantitat com número de individuos conta la seva familia. ¿Las tenen vostés 647 pesetas 48 céntims? Donchs jo no.

P. K.

La *Elumana* de Nova-York ja torna a donar humi y claretat, després del temps que ha estat apagada.

A la *Lopez*, per 24 rals, la fan cremar tot l' any.

Si tenen simpatias per un periódich que parla catalá en mitj dels Estats Units, no s' descuidin de passarhi.

Mirin que ls portará olor d' aquella terra.

Recordin bé que *ls ber no ocupa lloch*. Recordin igualment que en los pobles il·lustrats la tirania no hi té cabuda.

Y are perméttinnos que ls recomaném uns *Estudis històrics populars* que s' están publicant, y que, a pesar de la impressió, lo primer tomo no val més que una pesseta.

Tracta l' primer tomo del *origen del home* y de las *primeras civilizacions*. Are vostés mateixos: per vostés farán.

Estém que no 'ns enteném de feyna. Tots los teatros d' estiu van endoyna; sens dubte per distrauer a la gent dels mals de caps de n' Salaverria.

Are ho tenen bé: ¿no tenen prou comelia ab la del govern? Donch a *Novedades*: allí hi ha en Catalina fent las delicias del publich.

¿Qué no están contents y buscan zarzuela? ¡Aul Cap al *Español*. Allí veurán com un tal *Ramos Carrion* ó *Gorrion* 'ns posa com un drap moll.

Ja es de valents atacar a un partit que no s' pot defensar. Aném, senyor *Ramos*; plegui l' ram.

¿Qué volen més zarzuela? ¡A *Quevedo*! Ho troban car?

Donchs ¡al *Tivoli*, que n' donan per un ralt!

¿No 'n volen? ¡Apa! ¡Cap al *Prado* falta gent! Allí hi ha cavalls y ginetes, y amasonas y clowns.... ¡Ey! Tot aixó si volen anar a fora; perque l' teatro Principal encara está obert y anuncian per avuy l' estreno de *Romeo é Giulietta*.

Y si están desenganyats de tot, vājine'n al *Buen Retiro*.... no al del carrer d'en Xuclá, sino al de ca'n Gibert.
 ¡Tira! De bona gana m'hi retiraria tot l'estiu.

Diu un periódich: «Han sigut embarcats a Mahó 380 carlistas: los últims presoners que quedavan en aquella plassa.
 Tant debó.
 Tan tdebó que fos veritat que fossen los últims.

Diuen molts periódichs inglesos que'l president dels Estats Units, l'Emperador del Brasil y altres notabilitats, reconeixen que en la Exposició de Filadelfia está baix tots conceptes molt ben representada Espanya, y que en arts es la nació que en dita Exposició figura més dignament.
 Com que tenim modestia, en aixó no respondrem més que gracias.

Lo nou govern turch ha fet saber a Inglaterra, que está resolt a mantenir l'integritat del imperi y las prerrogativas de la corona.
 Inglaterra en aixó sembla que vá respondrer: *yes! yes!*

Lo *Brusi* tindrà un atach de feridura.
 Creguin qu' es un cas de conciencia.
 Primer de tot se posa a defensar los fueres y'l govern ni menos se l'escolta.
 Veritat es que no'ls aboleix; pero tampoch los deixa subsistents.
 Vè després y veu que Corpus s'acosta: sab que sortiran los gegants de la Ciutat y de Santa María; pero ignora si eixiran los del Pí y de Sant Jaume.
 Tampoch sab qui seran los pendonistas de Sant Jaume, Santa María y Sant Just.
 Está desesperat, plé d'impaciencia y no s'arrenda'ls cabells perque es calvo.
 Aixó si: la gerreta de pisa ja la tètota masegada.

A Londres están fent una tirada del discurs de Castelar en defensa de la llibertat religiosa, de cinch milions de exemplars.
 Quan un home es tant poch popular com l'orador espanyol, las tiradas dels seus discursos son no mes que de cinch milions de exemplars.
 Ja veuran quan parlin los homes del govern inclús en Cánovas.

—¿Qué hi ha hagut al Blanch?
 —Res, que coixeja.

A Nova York ha mort un mestre d'estudi que ha deixat a la seva viuda una fortuna de dos milions de rals.
 Aixó no mes passa en aquella republica neta.

En lo senat s'han presentat 13 *enmiendas* al article que tracta de la qüestió religiosa.
 Pues si jo pogués ne presentaria 13 per article.

Lo comissionat de la Deuda per Barcelona, senyor Moreno, seguirá en lo ministeri de Hisenda demostrant de una manera irrefutable, al seu entendre, que en Espanya tenim 12.000.000.000 de riquesa imponible.

Demostat aixó se'm farà impossible creurer cam no fá temps que tots plegats no aném a captar.

ORIENTAL.

M'han destronat; per Mahoma qu'estich cremat que no hi veig...
 Com si afxó fos poca cosa m'han llicenciat l'harém.
 ¡Adeu bellas odaliscas, poms de rosas y clavells.
 bocas de flor de magrana caras de angelets del cel.
 Las que'm ventavau las moscas las que'm gronxavau després, de cellas de dimitarra y de galtas com la néu.
 D'ullets blaus y d'ullets negres mes rodons que no'ls ullets que posan a las sabatas los cristians sabaters;
 Odaliscas, odaliscas que m'héu dat tant bons moments ¡m'han ben xafat la guitarra ja no vos veuré may més!

Així un sultan s'exclamava s'exclamava ab trista véu tancat a dintre d'un kiosko com en la gabiá un aucell.
 Y las llágrimas rodavan per sas gallas sense greix, tal com los cigrons molt dusos rodolan pel plat botent.
 Té'ls ulls fora'l kiosko fixos y mitj coberta de véu véu venir a una senyora cristiana a lo que pareix.
 Los ulls l'han fan pampallugas, vacila y crida:—Isabel: s'hi acosta, ell la má li dona y parlan tal com segueix.
 —¿Cóm lo vestit de sultana Isabel m'eva t'has trat?
 —Perque avuy de aquí surt barco y me'n vaig avuy mateix.
 —Y ahont vás infelís?
 —A Espanya.
 —Y a Espanya que hi vas a fer.
 Lo que avants de ser sultana feya a Espanya, mono méu modisteta y costurera era avants d'esse al harém: costurera y modisteta al se allí tornaré a se...
 —¿Y pel sultan que tan t'ayma no tens un recort etern?
 —Aquestas estisoretas, sultan méu, guardalas bé: mira, jo las conservava per matarme'l dia aquell en que l'amor que'm tenias aygua poll tornat s'agués: ves y quan la vida't canti fes dos quartos del mateix.
 Ella remenant se allunya ell gemega com un nen lo sol ja se'n vá a la posta y'l jardí queda desert.

L'endemá los periódichs publican un suplement.
 «Lo sultan volgué está a solas pregué un bany... no deya res.
 «Hi hagué temors, s'entrá a dintre y'l trobaren mort y fret.
 «Ab unas estisoretas.
 «dos veñas s'havía obert
 «Per mes desgracias que vingan, «amants: no'ns encapareu.»
 P. DEL O.

A un bisbe de Alemania l'encausan perque vá excomunicar a un rector.
 Home si aquí'ls han d'encausar també, demanone reverentment a tots los bisbes d'Espanya que ns'excomuinquin.

En Salamanca ha dit que la comissió que confeix los graus als militars es una especie de *restaurant*, etc. etc.
 No'ns ficarem pas a la cuina d'aquest restaurant, perque al podriam cremarnos los dits.

Lo nou Sultan de Constantinopla s' diu Murat. De modo que are'ls turchs quan los dirán alguna cosa ja no'ls quedarán blaus.
 Se quedarán morats!

Lo diputat Cadenas ha presentat un projecte de llei sobre tabacos, a las Corts.
 Lo que haurian de presentar seria un projecte per millorar la qualitat, ja que no's troba nn cigarro bó per medicina.
 Si lo Sultan se hagués fmat no més que 5 ó 6 cigarros dels nostres, no li haguera calgut fer servir las estisoras.

Un telégrama de Munich anuncia la mort del bisbe de Spira.
 Sent bisbe de Spira ja no es tant estrany que espirés.

Diu lo senyor Cánovas president del concell de ministres que fará qüestió de *gabinete* si's vol fer alguna alteració al pressupost de guerra.
 ¿No valdria més que'n fes qüestió de *gabinete*?

Lo eminent Castelar pendrá part en lo debat del arreglo de la deuda.
 Si no mes prenenthi part lo temen, figurinse que seria si arribava a pendrehi un tot.

Los carlins de Alcalá de Chisvert han rebut sota talem al cabecilla Bou.
 Y bé vaja, en la terra dels béns, que passi'l bou per bestia grossa.

Lo nou sultan dona als insurrectos herzegovinos sis semanas de temps per sometre's.
 Y'ls herzegovinos esclaman:
 —«Eres turco y no te creo.»

Llegeixo en un periódich:
 «Entre'ls quadros que'l govern ha adquirit hi figuran los següents:
 «Un naufragio en la Costa.»—«Se agüó la fiesta.»—«La prision de la reina» y «Salvese quien pueda.»
 «Home, ¡quina colocació mes caya si hagués adquirit també «el Rosario de la Aurora!»

En Carlets ha sortit de Londres, assegurant que fa cap als Estats-Units.
 En aquesta nació hi fa cap gent de totas cabanyas, estafas, assassinos, etc., etc.

A California hi havia un noyet cego.
 Tot de un plegat recobrá la vista; pero la recobrá de tal manera que fins va veure habitants a la lluna.

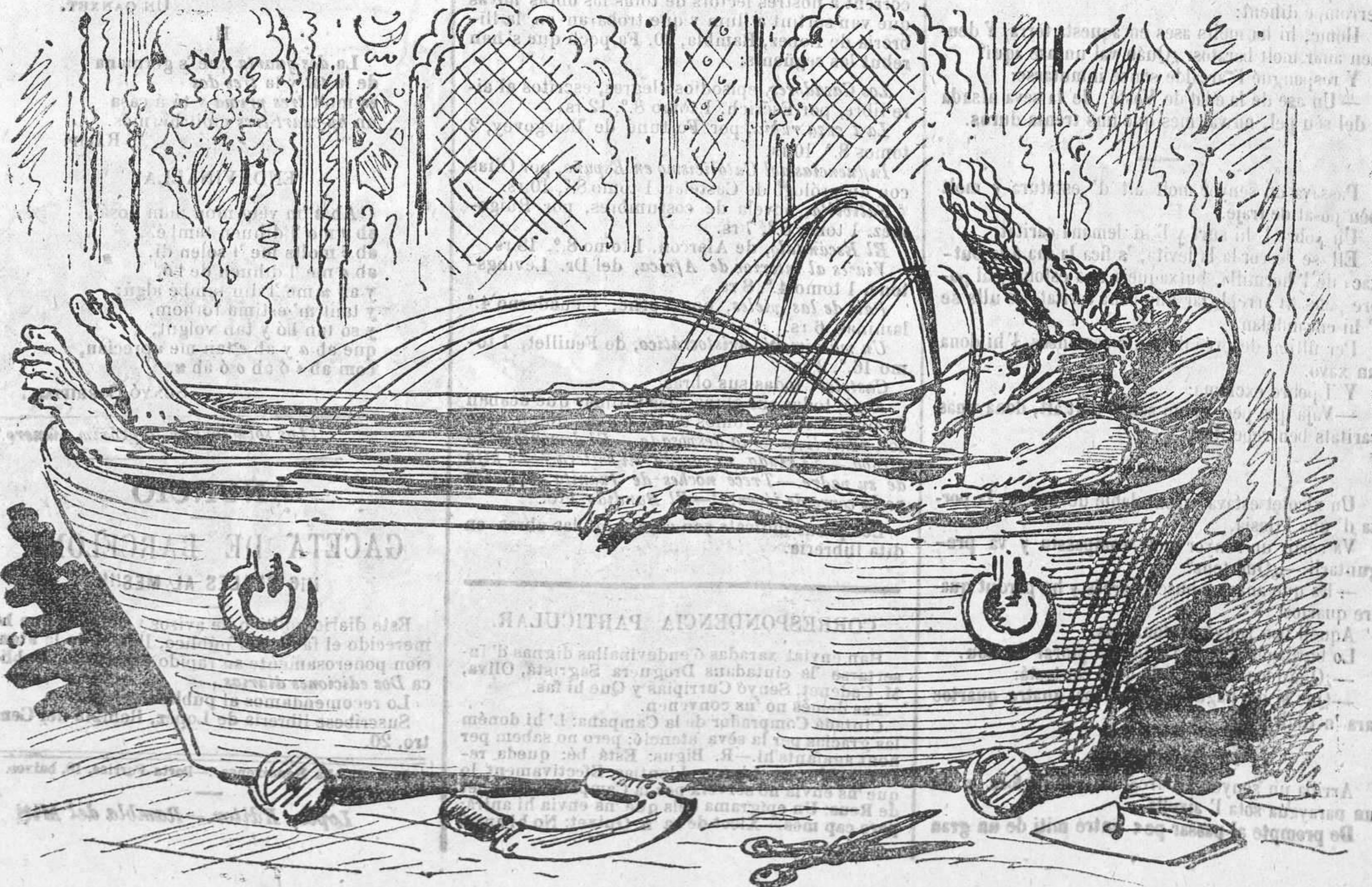
—¿Qué hi veus? l'hi preguntaren.
 —Homes ab boina.
 —Per quin costat?
 —Pel costat de la lluna de Valencia.

En una de las funciones de Romea, dadas pel Senyor Cuello, ab l'instrument de la seva invenció *Cristalófano*, un home's va creure que alló era una taula de refrescos, y anántse'n a las taulas, tirant dos quartos sobre la taula exclamá:
 —Fassi'l favor de darne una americana.
 Y'l Sr. Cuello l'hi respongué:
 —No'l puch servir: ha de ser un vals.

CUESTIO TURCA.

Entre-mitj de tanta esclava—;Quina vida si durava!

Sens serrallo y sens amor—busca una vida millor.

Dos anuncis célebres. Un d'aquests dies de plujes vá apareixe en lo carrer del Hospital un lletre-ro que deya:

«ZAPATOS PARA LLUVIAS DE GOMA.»

En lo carrer de 'n Robador n' hi há un altre que dia:

«ESTABLECIMIENTO DE LECHE DE BURRAS DE SUPERIOR CALIDAD.»

CANTARELLAS.

L' amor que tú 'm tens, nineta, es un sultan sens sultana, un ganivet que no punxa y un ganivet que no talla.

J.

¡Quins ulls!... Y que 'm fan patir! ¡Que me 'n causan de dolor!... ¡Ay quins ulls! ¡quins ulls! ¡quins ulls!... ¡Ay Déu meu! ¡quins ulls de poll!

K.

Bella com una odalisca ets, nina, sempre ho diré; mes com ja no estan de moda, bona-nit, búscat harém.

J.

Ab carinyosa constancia sempre t' hi dit:—Nina, m' ams? y un sol «sí» 'm vás dá' una volta y encare vas ferhi un gull.

Y.

QUENTOS

Passava un ministre per un poble, en lo qual hi havia molts ases.

L' arcalde va sortir á ferli un discurs, y al mitj de la perorata, 'l ministre qu' estava distret, l' interrompé dihent:

Home, hi ha molts ases en aquesta terra. Y deuen anar molt baratos. ¿Quán val un ase aquí?

Y respongué l' arcalde sense inmutarse: —Un ase de la edat de Vosté, de la seva alsada y del seu pel, no val mes que uns trenta duros.

Passava un senyor molt alt d' estatura y molt ben posat de traje.

Un pobre l' hi surt y l' hi demana caritat.

Ell se descorra la levita, 's fica la ma á la butxaca de l' hermillia, butxaqueja una estona y al pobre pensant arregar una bona caritat, los ulls se l' hi encandelan.

Per últim, després de tants romansos, l' hi dona un xavo.

Y l' pobre exclama: —Vaja que per ser un senyó tant alt, dona unas caritats ben repetitas.

Un xicotet estava inconsolable devant de la porta d' una Iglesia.

Va sortir un senyor molt compassiu y va preguntarli:—¿Qué tens?

—Es que anava á buscar arrós y he perdut quatre quartos.

Aquell bon senyó ni doná dos. Lo burdagás se torna á posá á plorar de nou.

—¿Qué tens? digas, á lo qual contestá:

—Que si no hagués perdut los quatre quartos ara 'n tindria sis.

Arriba un senyor á Barcelona. Vé de fora y dá un paraygua sota l' aixella.

De prompte al passar pe entre mitj de un gran

grupo de gent que á l' estació s' espera, hi ha empentas y sent que 'l paraygua se n' hi va.

Gira la cara y 's trova sense. L' han robat. Era de seda y se l' estimava molt.

Girantse á un seu company de viatge exclama: —En mal hora hem arribat á Barcelona.

Y l' altre tot fresch contesta després de mirá 'l rellotje.

—No encare: lo que es avuy si que 'l tren no ha retardat; son no mes que dos quarts de vuyt.

EPIGRAMAS

—¿No sab á quan vá lo peix? A sis ralets y á lo llus.

—¿Ay valgam lo bon Jesús, Sant Antoni y Sant Aleix.

Y es que poch n' hi deu havé virtat?—Miri si n' hi han que sempre n' estich tocant: y l' hi agafava 'l jaqué.

F. Ll.

Un pollí d' aquells que hi há, presuntuós y elegant volent un dia halagá á una nena, vá exclamá: —«Vosté, senyoreta, está en estal interessant.

R.

Lo poeta Cassimiro á un tal Arturo digué: —Mira, vull pegarme un tiro: ni siquiera al Buen-Retiro las obras me volan fe. ¿La pistola 'm vols deixá? —Ab molt de gust, l' ho asseguro; pró si 't mors' la perdo...

—Arturo:

si avuy me mato, demá te la tornaré, t' ho juro.

P. M.

No volem de cap manera deixar de tenir al corrent á nostres lectors de totas las obras novas que van sortint a llum y que trobarán en la llibreria de Lopez, Rambla, 20. Fa poch que s' han rebut las següents:

Los Cazadores, episodios alegres, escritos al aire libre, por Escrich, 1 tomo 8.º, 12 rs.

La t enza rubia, por Fortuné de Boisgovey, 2 tomos 8.º, 10 rs.

Influencias del Catolicismo en España, por Ollás con un prólogo de Castelar, 1 tomo 8.º, 10 rs.

Salvillo, novela de costumbres, por Ruigomez, 1 tomo 8.º, 7 rs.

El Escándalo, de Alarcon, 1 tomo 8.º, 18 rs.

Viajes al interior de Africa, del Dr. Levings-tone, 1 tomo 4.º, 8 rs.

País de las pieles, por Verne, 1 cuaderno 4.º laminas, 6 rs.

Un matrimonio aristocrático, de Feuillet, 1 tomo 16.º, 2 rs.

Castelar, todas sus obras.

Koch, todas sus obras y las últimas que acaban de publicarse en tomos en 8.º á 4 rs. lomo, que son: Las ligas de la desposada.—El demonio de la alcoba.—Ni viuda, ni casada, ni soltera.—La hija de su padre.—Trece noches de Juanita.—¿Quién no la corre de joven...!—El Bandido, etc.

Los preus indicats son comprant las obras en dita llibreria.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Droguera Sagristá, Oliva, M. Cadenet, Senyó Curripias y Que hi fas.

Las demés no 'ns convenen. Ciudadá Comprador de la Campana: L' hi doném las gracias per la seva atenció; pero no sabem per hont agafants'hi.—R. Bigus: Está bé; queda retirat.—Llorens Llus y Llantas: Efectivament lo que 'ns envia no serveix per la Campana.—Deuhet de Reus: Un epigrama dels que 'ns envia hi anirá; pero cap mes.—Xicot de ca 'n Guixet: No hi anirá

mes que una pregunta.—R. Picolés: Insertarém dos quentos.—Perico Matalassé: Sentim dirli; pero trobem que 'l sonet es algo forsat.—A. F. O.: Ja no hi há aquell brillo antich: home, espavilis.—J. P.: Lo quento hi anirá.—Pobre penitent: ¿Que s' ha cregut que la Campana es la casa de un m' morialista?—Ciudadans Xiringuilla, Taula sense pá, J. M. P., Un Saletá, Un noyet de 40 anys, Ciudadá Snak, Ramon y Matilde, Un bargas ro, Dos punxaciros, Un Pajus P jus, Flibó de 'n Roch gran, M. Esquilat, Guinduletas, Tit-pam, P. T., Una taula sense pá, Valentí Julivert, Sipari y Bon Janot: No fá per casa lo que vostes nos envian.—Ciudadá Mitj amich: Insertarém l' epigrama.—Droguera Sagristá: Idem una cantar lla.—Pau Potas: Hi anirá l' epigrama de vosté.—Grau: Una pregunta hi anirá; pero res mes.—Escombriaire de fora: Ben arregladet l' epigrama de vosté es digne d' insertarse.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1 PROBLEMA ARITMETICH: Tenia cada un d'ells 9,000 duros y l' hisenda pujava 36 mil duros.

2 XARADA —Ca-no-vas.

Han endevinat totas las solucions los ciutadans Estripa-quentos, Trallag, Conde Duch del cafaret, Tia Xica y Grau; la primera no mes Pau Potas y la 2 no més Flibó de 'n Michans, Taula sense pá; Estebanet y Francisqueta, Droguera Sagristá, Valentí, Julivert, P. de 'n Patori, Ou Ferrat, B. R. Curriolas, y Sipari.

SINONIMIA.

En un tot castell de fora una tot varem menjarnos tot amichs de molta broma que semblavam uns gitanos. De tres lletres soch formada, ¿no m' endavinias encara? DEUHET DE REUS.

XARADA

I. Ma primera es animal; ma segona es lo mateix; y l' meu tot, lo construeix un ser irracional.

UN GANXET.

II. La dos-quarta que 's germana de la tot y la tres dos es molt tres prima y té á casa un hu-cuart-tres molt hermós.

RALIP.

ENDAVINALLA.

Ab a 'm vetg mon nom posá, ab e me 'l dihuen també, ab i molts me 'l solen dí, ab o me 'l dihuen de hó, y ab u me 'l diu també algú; y tant n' estima tothom, y so tan hó y tan volgut, que ab a y ab e tan me aprecian, com ab i ó ab o ó ab u.

SENYÓ CURRIPIAS.

(Las soluciones en lo próxim número.)

ANUNCIO

GACETA DE BARCELONA.

III6 REALES AL MES!!!

Este diario político de avisos y noticias que ha merecido el favor del público, llamando la atención poderosamente su rápido desarrollo. Publica Dos ediciones diarias.

Lo recomendamos al público. Suscribese librería de Lopez, Rambla del Ceztro, 20.

Imp. de «La Rensixensa».—Porta-Ferrisa, 18, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mitj